

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1989-1990

24 JANUARI 1990

WETSVOORSTEL

**tot aanvulling van artikel 1 van de wet
van 3 juli 1967 betreffende de
schadevergoeding voor
arbeidsongevallen, voor ongevallen
op de weg naar en van het werk en
voor beroepsziekten in de
overheidssector**

(Ingediend door de heer Dhoore)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Personen die naar aanleiding van verkiezingen worden aangeduid om in een stemopnemingsbureau, stembureau, hoofd- of centraal bureau te zetelen, bevinden zich in een weinig benijdenswaardige positie wanneer zij bij de uitoefening van de werkzaamheden die hen zijn opgedragen door een ongeval worden getroffen.

Voor de verplaatsingskosten en de gepresteerde uren ontvangen zij wel een kleine vergoeding, doch wanneer zij bij een ongeval aanspraak willen maken op schadeloosstelling, dan kunnen zij dit enkel op grond van de aquiliaanse aansprakelijkheid van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Dit veronderstelt evenwel dat het klassieke drieluik fout, schade en oorzakelijk verband aanwezig is in hoofde van bijvoorbeeld de eigenaar van een gebouw, een lid van het gemeentepersoneel, een derde, enz. en dat de getroffenene bovendien in staat is de aanwezigheid van elk van deze componenten te bewijzen.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1989-1990

24 JANVIER 1990

PROPOSITION DE LOI

**complétant l'article 1^{er} de la loi du
3 juillet 1967 sur la réparation des
dommages résultant des accidents du
travail, des accidents survenus sur le
chemin du travail et des maladies
professionnelles dans le
secteur public**

(Déposée par M. Dhoore)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les personnes appelées à siéger, lors d'élections, dans un bureau de dépouillement, un bureau de vote ou un bureau principal ou central se retrouvent dans une situation peu enviable lorsqu'elles sont victimes d'un accident dans l'exercice de la mission qui leur a été confiée.

Si elles reçoivent une indemnité modique pour les frais de déplacement et les heures prestées, elles ne peuvent par contre prétendre à un dédommagement en cas d'accident que sur la base de la responsabilité aquilienne prévue aux articles 1382 et suivants du Code civil.

Cela suppose toutefois que les trois éléments de la triade classique, à savoir la faute, le dommage et le lien de causalité, soient réunis dans le chef, par exemple, du propriétaire de l'immeuble, d'un membre du personnel communal, d'une tierce personne, etc., et que la victime puisse en outre établir l'existence de chacun de ces éléments.

De moeilijkheden welke hiermee gepaard gaan hoeven geen betoog, zodat de meeste ongevallen dan ook onvergoed blijven. Immers, er is voor de getroffen en door geen enkele publiekrechtelijke instantie een verzekering tegen een ongevallenrisico gesloten noch kunnen zij genieten van de wetgeving op de arbeidsongevallen; zelfs aanspraken op grond van een eigen familiale polis van de getroffene werden reeds in de rechtspraak afgewezen.

Er bestaat met andere woorden geen bevredigende oplossing. Daarom stellen wij voor deze personen voortaan te laten genieten van de vergoedingen waarop de leden van het tijdelijk overheidspersoneel bij arbeidsongevallen aanspraak kunnen maken.

Daartoe volstaat het artikel 1 van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector aan te vullen met een bepaling waarbij al de personen die van overheidswege worden aangeduid om in de verschillende bureaus te zetelen en daarvoor een vergoeding ontvangen worden gelijkgesteld met tijdelijke personeelsleden van de overheid.

Deze wet biedt het voordeel een kaderwet te zijn met een zeer algemene draagwijdte; dit laat aan de Koning toe om bij het uitwerken van de uitvoeringsmaatregelen de modaliteiten aan te passen aan de toch wel zeer specifieke situatie waarin deze mensen werkzaam zijn en voor hen een soepele oplossing te vinden.

Deze mensen worden door de overheid opgevorderd om bij wet vastgestelde taken op zich te nemen; het is dan ook niet meer dan normaal dat zij bij gebeurlijke ongevallen, hen overkomen tijdens of ten gevolge van de uitoefening van die functies of tijdens de verplaatsingen die daartoe vereist zijn, aanspraak kunnen maken op een vergoeding van de kosten voor geneeskundige verzorging, op een rente wegens blijvende invaliditeit of wegens overlijden (op basis van een fictieve jaarwedde die bij ongeval een behoorlijke schadeloosstelling garandeert), op een dagvergoeding bij afwezigheid gedurende een bepaalde periode wegens arbeidsongeschiktheid, op een vergoeding van de verplaatsingskosten, enz. ...

L. DHOORE

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 1 van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor

Il va sans dire qu'il est rarement facile d'apporter une telle preuve, de sorte que la plupart des accidents ne donnent pas lieu à indemnisation. En effet, les victimes ne sont couvertes contre les risques d'accidents par aucune instance de droit public et elles ne peuvent pas prétendre au bénéfice de la législation sur les accidents du travail; il est même déjà arrivé que les tribunaux rejettent dans pareils cas des demandes fondées sur une police d'assurance familiale personnelle.

Il n'existe donc aucune solution satisfaisante. C'est pourquoi nous proposons que ces personnes puissent désormais bénéficier des indemnités auxquelles les membres du personnel temporaire des pouvoirs publics peuvent prétendre en cas d'accident du travail.

Il suffit à cette fin de compléter l'article 1^{er} de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public par une disposition assimilant au personnel temporaire des services publics toutes les personnes désignées par les autorités publiques pour siéger dans les différents bureaux et qui reçoivent une indemnité en contrepartie.

La loi précitée présente l'avantage d'être une loi-cadre à portée très générale, ce qui permet au Roi d'adapter les modalités d'exécution en fonction des conditions très spécifiques dans lesquelles ces personnes travaillent et de trouver à leur cas une solution qui offre suffisamment de souplesse.

Ces personnes sont réquisitionnées par les pouvoirs publics pour assumer des tâches fixées par la loi; il n'est dès lors que normal qu'en cas d'accident éventuel survenu au cours ou à la suite de l'exercice de ces fonctions ou au cours des déplacements que celles-ci requièrent, elles puissent prétendre au remboursement des frais médicaux, à une rente pour invalidité permanente ou pour décès (sur la base d'un revenu annuel fictif qui garantisse un dédommagement correct en cas d'accident), à une allocation journalière en cas d'absence pendant une certaine période pour incapacité de travail, au remboursement des frais de déplacement, etc.

PROPOSITION DE LOI

Article 1^{er}

L'article 1^{er} de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des

beroepsziekten in de overheidssector, wordt aangevuld met het volgende lid :

« Voor de toepassing van deze wet worden met tijdelijke personeelsleden van de overheid gelijkgesteld zij die bij de Europese, nationale, provinciale of gemeentelijke verkiezingen, bij de verkiezingen van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap of van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad als secretaris, bijzitter, plaatsvervangend bijzitter, voorzitter of plaatsvervangend voorzitter zetelen in een stem-, stemopnemings-, hoofd- of centraal bureau, behoudens indien zij reeds op grond van een andere wet aanspraak kunnen maken op eenzelfde vergoeding. »

Art. 2

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1989.

19 januari 1990.

L. DHOORE

maladies professionnelles dans le secteur public, est complété par l'alinéa suivant :

« Sont assimilées aux membres du personnel temporaire des services publics pour l'application de la présente loi, les personnes qui, lors d'élections européennes, nationales, provinciales ou communales, ou lors d'une élection du Conseil de la Communauté germanophone ou du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, siègent en qualité de secrétaire, d'assesseur, d'assesseur suppléant, de président ou de président suppléant dans un bureau de vote, un bureau de dépouillement, un bureau principal ou un bureau central, sauf si elles peuvent prétendre à une indemnité identique en vertu d'une autre loi. »

Art. 2

La présente loi entre en vigueur le 1^{er} janvier 1989.

19 janvier 1990.